

Nu kan du läsa vittsjobjarnum.nu var du vill!

Ledare

P

ortalen har bitit sig fast i Göingebygden. Men även besökare utanför bygden har blivit bitna. Det syns i statistiken som visar att Vittsjobjarnum.nu öppnats fler än en halv miljon gånger. Annonserarna trängs med varandra om en bra plats på förstasidan. Vi har haft besökare från ett 50-tal länder. Det kunde ingen av oss i redaktionen tro när vi för tre år sedan startade på stapplande ben. Men varför har vi gett ut en traditionell pappersutgåva?

Det började med att Lions i Vittsjö-Bjärnum behövde en hemsida. Claes Brauer började arbetet under våren 2007. Lions skapade en arbetsgrupp.

Vår glädje var stor när bygdens reporter, Ebbe Persson, ville vara med oss, liksom Ewa Wendt-Nevhage vid kommunens servicekontor. Ganska snabbt kom Jonas Brauer med på spåret med sitt nystartade företag i IT-branschen, Emanio. Han föreslog att vi skulle starta en Portal. Vi andra i arbetsgruppen lyssnade, men förstod inte vidden av det hela, tror jag. Jag såg framför mig en hemsida där Lions kunde publicera sina aktiviteter samtidigt som det fanns plats för Ewa att skriva in några meddelanden om vad som var aktuellt på Servicekontoret.

Nu vet vi bättre. Portalen har egen redaktion med daglig jour. Vi har regelbundna månadsmöten. Portalen har fått ny layout. Tack till alla er som skriver i våra spalter men kanske ännu fler skulle vilja, utan att våga. Men kom då till oss i redaktionen så hjälper vi dig. Ebbe Persson har startat en uppskattad serie om sevärdheter i Vittsjöbygden som fortsätter liksom krönikorna med titeln "Spårat". Vi vill publicera mera om Bjärnum, men behöver din hjälp.

Vi tar emot nyhetstips och försöker finna fler skribenter. Vi vill också publicera turistinformation och startar med ett Leaderprojekt

som har arbetsnamnet "Attraktion Vittsjöbygden". Varför håller du då en pappersutgåva av vittsjobjarnum.nu i din hand?

Jo, det ett jubiléumsnummer, 3 år efter starten. Tidningen kommer ut till den stora folkfesten, Vittsjödagen. Vi har också gjort den för dig som inte hittat oss på nätet eller saknar dator. Blir tidningen väl mottagen så kommer kanske fler nummer?

Bo Sigebäck

Skribent

I detta nummer:

Samhälle

- En magisk nationaldag. Sida 3.
- Nytt spåntak på kvarnen. Sida 4.

Spårat i Vittsjö

- Spårat i Vittsjö 1024. Sida 5.

Personligt

- Får jag lov till en symbios? Sida 6.

Kultur & Nöje

- De jobbar med Vittsjödagen. Sida 7 - 8.

Fritid

- Bjärnums skola höll tårfylld avslutning. Sida 9 - 10.

Sport

- Vittsjön runt 36 gånger. Sida 11.
- Hallå där Stefan Holm. Sida 11.
- Storseger för kändis. Sida 12.

Reportage

- Rune Jensen om sitt liv. Sida 13 - 17.
-

EN MAGISK NATIONALDAG

VITTSJÖ

I bästa Vittsjöanda firades Sveriges nationaldag på söndagen.

Firandet inleddes med en marsch från gamla marknadsplatsen och fortsatte vid Gåsadammen.

På söndagen firade Vittsjöborna Sveriges nationaldag med pompa och ståt. Firandet skedde vid Gåsadammen i Vittsjö där musik varvades med högtidliga tal.

Vittsjöprofilen Claes Rudenstam inledde aftonen med ett tal om solidaritet, omtanke, kärlek och fred. Ett tal om svenskhet och de dansk-skånska rötterna.

- Vi ska vara tacksamma för det

vi har. Människor i många andra länder lever inte i ett så tryggt och vackert land som Sverige, berättade han. Han förklarade även innebörden av "positiv nationalism" och att man ska vara stolt över sitt hemland. Men även dela med sig av det goda till mindre lyckligt lottade.

Musik och tal

Vittsjö Blockflöjtselever bjöd på glada toner i form av bland annat Björnen sover och Blinka lilla stjärna.

Efter elevernas spelning höll en annan, numera utflyttad, Vittsjöprofil Bo Sigebäck tal.

Han berättade om när de första människorna kom och bosatte sig i Skåne. Han talade om vikten att hålla ihop, om snapphanarna.

- För mig är det viktigt att vi som bor tillsammans respekterar varandra för dem vi är, avslutade han sitt tal med som följdes av applåder.

Fonden bytte namn

Kvällen fortskred med mer musik, uppvisning av Vittsjöelevers målningar och berättelser om skånska städer och Kalle Adolfsson höll andakt.

Tanken var att årets utdelning av Harry B Jönssons stiftelse skulle ske. Det blev dock ändrade

planer.

- Harry B Jönssons stiftelse finns inte, berättade Claes Rudenstam och tog en kort paus.

- Den heter faktiskt Harry B Jönssons minnesfond men den finns heller inte längre, fortsatte han och drog till med ett leende.

- Det som tidigare var Harry B Jönssons minnesfond har bytt namn till stiftelsen Vittsjöfonden. Men vi kommer ändå att dela ut pengar, förklarade han.

De föreningar som vann vardera 5000 kronor och ett diplom var SPF i Verum samt Bjärnum-Vittsjö samsällskap.

Humöret var på topp bland alla som medverkade och hela tillställningen avslutades med att besökarna gemensamt sjöng "Du gamla du fria".

Text & Foto: Andreas Göransson

NYTT SPÅNTAK PÅ KVARNEN

VITTSJÖ

Såganläggningen i Ekholmen vid Gundrastorp Ekholmens dammverk håller på att få ny takbeläggning av hyvlade takstickor.

Det är företaget NIWI med ägarna Nils Anders Nilsson och Mats Wikström, Örkelljunga som skall täcka östra sidan av taket med cirka 13 000 takstickor eller takspån som kanske är den officiella benämningen. Då åtgår givetvis 13 000 blanka trådpik för att hålla stickorna på plats.

Det gamla spåntaket som inte hade så många år på plats har skyfflats bort och delvis har nya läkt kommit på plats. Det återstår ännu några dagars uppehållsväder innan hela taksidan har kommit på plats. Byte av takbeläggningen var befogad då det gamla taket uppvisade vissa ålderssymtom.

Varje hus och byggnad är unika i fråga om konstruktion och uppförande och för hantverkarna är det därför av vikt att känna till byggnadens historia och byggnadssätt. På sågen läggs spånen

varannan gång från vänster och vartannat varv från höger. Denna teknik varierar på plats till plats. De båda kompanjonerna Nils Anders och Mats har militär bakgrund och vid friställning beslutade dom att satsa på något nytt.

Efter ett par år som lärlingar var tiden mogen att starta ett företag med huvudsaklig inriktning på spån- och halmtak. Efterfrågan är stor på dessa hantverkare då det finns allt för få personer som sysslar med detta hantverk varför framförhållningen är tämligen lång. Med tiden har trädet till spån försämrats bland annat på grund av snabb tillväxt och därtill kommer olika sorters nerfall som försämrar hållbarheten.

Text & Foto: Ebbe Persson

Nr. 1024

Visserligen är det några veckor kvar till den stora internationella samlingen vid Björstorp gamla skola, öster om Emmaljunga. Då kommer det årliga gruppen av ungdomar som är drabbade av olyckan vid Tjernoby. Den 7 juli klockan 18 börjar samlingen med sång och mycket musik från ungdomarna.

Elever och lärare från Markaryds skolor företog en utflykt till Skansen i Vittsjö år 1900. Omkring 400 personer deltog i utflykten och betalade 25 öre tur och retur för resan med järnväg. För många var det sannolikt den första resan med järnväg.

Församlingens äldsta, orgeltramparen och skräddaren Per Persson avled 1910 då han var 95,5 år. Ett bageri och konditori förklarades 1915 vara fritt från scharlakansfeber och hälsade kunderna tillbaka.

Tragik inträffade för en familj i Oretorp 1955. Modern och två barn reste till Bremen för att träffa maken och fadern till barnen. Fartyget där mannen var överstyrman skulle komma till hamnen men beskedet kom att fartyget hade omdirigerats varför familjen reste hem igen. Snart

framstod sanningen att fartyget hade sprängts av en mina på havet. Några räddades men bland dem fanns inte familjefadern.

Votering i kommunalfullmäktige 1970 fick avgöra om partistöd skulle utgå eller inte. Kommunalnämnden hade efter votering uttalat sig för 200 kronor per mandat. Fullmäktige avslög framställningen om partistöd efter votering 17-13.

Utan överdrift kan det sägas att de var rena folkvandringen till Vittsjöborg 1985. Då började de omfattande utgrävningarna av det som sades vara Vittsjöborg. En del av befolkningen sökte sig till platsen där Anders Ödman informerade om fortsatta fynd. Därmed fick namnet Snapphaneborgen strykas fast namnet lever kvar i Snapphanevägen.

Knappast hade Vårdcentralen blivit invigd 1995 förrän problemen började. Takhöjden var för låg och dörrarna för smala.

Text: Ebbe Persson

Får jag lov till en symbios?

Tänk vad passionerat arbete mynnade ut i. En gemensam framgång där alla invånare kan ta till sig och känna sig delaktiga. Detta är helt fantastiskt!

Egentligen är det inget konstigt alls, utan helt naturligt. Så enkelt, men ändå så framgångsrikt. Det jag pratar om är en helt vanlig symbios.

Vittsjö och Bjärnum har en sedan tre år en lokal webbtidning som inte bara förmedlar nyheter, utan även gör gott. Vi är ett gäng glada medlemmar som på ideell basis skriver artiklar, fotograferar och berättar historierna om Bjärnum och Vittsjö. På vittsjobjarnum.nu kan företagen och föreningarna köpa annonsplatser och visa sina logotyper. Det är här knorren kommer in, det är inget vanligt köp. Pengarna går till Lions Club där de gör gott både i byarna och i världen, men annonserna hjälper även företagen och föreningarna att synas och tala om att de finns. Inte minst bidrar annonserna till att visa vad våra fantastiska byar har att erbjuda. Alltså win-win-win!

“ Så sträck på dig, och känn dig stolt över att du gör något gott för din by. ”

Jag tycker att det är underbart att vi kan göra så mycket för våra byar med en så liten insats. Du är redan del av symbiosen, eftersom du läser vår tidning. Så sträck på dig, och känn dig stolt över att du gör något bra för din by. Utan dig hade vi inte kunnat förverkliga vår dröm, att berätta hur mycket vi har att erbjuda i våra hemorter.

Det du har i händerna just nu är ett nytt försiktigt steg framåt. Vi vet att många har en dator idag, men många är inte alla. Vittsjö och Bjärnum är värda att få nå så många möjligt och eftersom papper har funnits i så där tvåtusen år, kändes det som ett ganska stabilt och tryggt medium.

Vi kombinerade det med lite webbt teknik och direkt blev distributionen enklare än någonsin! Papperstidningen finns i pdf-format på vittsjobjarnum.nu och är helt gratis och fri att laddas ner var du än är i världen. Vi gör det stora jobbet åt dig och lämnar bara kvar för dig att skriva ut ditt exemplar. Tidningen kan du ta med dig till sommarstugan, skänka till din granne utan dator eller e-posta pdf-filen till din släkting på andra sidan jorden. Det tycker jag är ett stort steg framåt!

“ Papper har funnits i så där två tusen år så det kändes som ett ganska stabilt och tryggt medium. ”

Som medgrundare till vittsjobjarnum.nu välkomnar jag alla i vår gemenskap. Tillsammans gör vi en skillnad för både Vittsjö och Bjärnum. Oavsett om du läser vår webbtidning, annonserar eller skriver artiklar, är du del av något stort och oavsett vilket som passar in på dig, kan du precis när du vill enkelt engagera dig mer.

Jag ser fram emot att få se vittsjobjarnum.nu bli ännu bättre och göra ännu mer nytta, så att ännu fler kan få ta del av våra byars historier i många år framöver.

Jonas Brauer
Medgrundare och
webbutvecklare

DE JOBBAR MED VITTSJÖDAGEN

VITTSJÖ

Dagarna rusar iväg och bakom hörnet nalkas årets höjdpunkt i Vittsjö: Vittsjödagen. Portalen har tagit ett snack med de drivande bakom festligheterna.

- Vi talar oavbrutet om Vittsjödagen varje gång vi träffas. Detta helt oberoende på tillställning, berättar Nils Hansen och ett skratt utbryter i lokalen på Hässleholmsvägen 11. Vi träffas över en snabb kopp kaffe.

De medverkande består av Nils Hansen, Ulla Kristoffersson, Leif Thånell samt undertecknad. Det är inte alla som kan medverka denna torsdagsförmiddag. Övriga medlemmar i "kärnan" är ute på andra uppdrag.

- De planerar nog inför Vittsjödagen, säger Ulla Kristoffersson skämtsamt.

Hemvändarfest

Vittsjödagen, i den form den befinner sig idag, har funnits sedan 2007. Det hela började med att Lions Club i Vittsjö och Bjärnum fick ha hand om tätortsbidraget.

- De tyckte väl helt enkelt att Lions kunde få ta sig an uppgiften, förklarar Leif Thånell.

Tanken är att Vittsjödagen framöver kommer att arrangeras som en årlig festlighet. Det är spikat att alltid ske på lördagen före midsommar.

Detta för att Vittsjödagen ska figurera som en festlighet för alla, inklusive utflyttade Vittsjöbor.

- En av våra visioner är att det ska funka lite som en "hemvändardag", en dag för alla åldrar och ett sätt för folket i bygden att träffas och prata. Vi vill att Vittsjödagen ska bli lika populär som Vittsjös marknad var förr i tiden, fortsätter Leif Thånell.

- Viktigt är att även byns företag förstått detta, säger Nils Hansen.

Hassans tivoli

Precis som förra året är Hassans Tivoli på plats samt Partyfabriken. Knallestånd kommer finnas tillgängligt, matvagnar likaså.

Man kommer bland annat kunna köpa langos, säger Ulla Kristoffersson och tillägger: I år är det 54 knallare, hantverkare och föreningar som medverkar. Det är nytt rekord.

Det roligaste

Vad är det roligaste med att anordna Vittsjödagen?

Jag tycker att det skitkul och frustrerande med knallarna. En av dem har ringt säkert 10 gånger och tjafsat om sin placering. Han ringer nog från jobb nästan för det är ett himla väsen, säger Ulla Kristoffersson och småskrattar.

Leif Thånell fortsätter:

Det som ger mest är när man ser barnens glädje när de åker karusell. Jag kommer ihåg från i fjol när ett av barnbarnen hade åkt bil. Han var stolt som en tupp.

Nils Hansen instämmer och säger:

- Det roligaste för min del är när man kommer runt till de olika företagen de säger: "Ja, nu är det Vittsjödagen igen. Det är ju bra att Lions arrangerar sådana här saker". Men även alla människor som kommer hit, att det blir liv i byn.

Text: Andreas Göransson

Foto: Jonas Brauer

BJÄRNUMS SKOLA HÖLL

Rökfria 9a

BJÄRNUM

Fyra avgångsklasser och deras anhöriga samlades i den nyrenoverade skolans aula under förmiddagen. Alla var uppklädda och skolan var pyntad med björkar och ballonger.

Såväl elever som personal framträdde på scenen och kompletterades av bilder och texter från videokanonen. Programmet engagerade besökarna. Att ta avsked kan vara smärtsamt och många ögon tårades.

När alla kommit på plats hälsade rektorn välkommen och presenterade programpunkterna som inleddes med en känslösång av Josefin som

framförde "Hold on". Detta följdes upp med att en stor grupp tjejer sjöng "We are the world". Publiken sjöng med i refrängen. Därefter fick vi lyssna två dikter och sedan spelade Anna Carlström ett vackert pianosolo.

Duktiga matteelever

Matteläraren Judith klev upp på scenen och berömde de duktiga eleverna hon anmält till mattetävlingen i Hässleholm. 12 Bjärnumselever fanns bland de hundratals elever som deltog.

Av dessa placerade sig Jagoda Maz-Get på första plats av alla, Anna Carlström blev trea, Sofia Larsson sexa, Gabriella Nilsson sju och Gustav Nilsson nia.

TÅRFYLLD AVSLUTNING

94 % hållit sitt löfte. Som belöning får projektet 9400 kronor av Lions Club i Vittsjö-Bjärnum. Klass 9a har inte en enda rökare. Klassmedlemmarna fick varsin biobiljett av Sparbanken och Lions.

Önskan om ett skönt sommarlov

Områdeschefen Christina Liljerup riktade sig först till eleverna i sitt avskedstal.

– Skolan skall inte bara ge er kunskaper utan också lära er att möta andra människor i olika åldrar och med olika bakgrund. Tillsammans måste man kunna umgås. Hittills har skolan varit obligatorisk. Nu är livets fortsättning ert alldeles egna val.

– Till alla vuxna i lokalen vill jag säga att personalen vid skolan har varit ett stort stöd för eleverna. De har ställt krav vilket är viktigt. Ni föräldrar är också mycket viktiga för elever och skola.

– Jag vill avsluta med en sammanfattning av vad eleverna framförde på scenen; Be strong – You are the world.

Därefter sjöng alla nationalsången stående innan man lämnade lokalen.

I korridorerna utbröt sedan kram- och pusskalas och tårarna strömmade utefter både lärarnas och elevernas kinder. Avskedets stund smärtar.

Text & Foto: Bo Sigebäck

Betygsutdelning

Sedan delades avgångsbetygen ut på scenen.

Enligt rektorn har aldrig så höga betyg delats ut till skolans avgångsklasser tidigare.

Bitte Jacobsson och hennes kollegor i Rökfri Duo dukade fram fina vinster som lottades ut bland dem som varit rökfria under hela högstadietiden. Av dem som deltog i projektet visade det sig att

VITTSJÖN RUNT 36 GÅNGER

VITTSJÖ

Vittsjön Runt har arrangerats 36 gånger och Lars Erik Svensson (LES) från Korsahåla har sprungit loppet 36 gånger.

Bland de äldre deltagarna fanns Folke Persson från Hästveda, 81 år och nu kunde han lägga ytterligare en merit till sina tidigare 1 000 utmärkelser i motionslopp.

I år var det 93 anmälda deltagare och vid första loppet 1975 fanns det 165 motionärer.. Andra året som loppet genomfördes var det 239 anmälda löpare och vid tredje loppet fanns det 358 löpare som kutade runt den fagra Vittsjön 1978 var ett rekordår då 420 löpare kutade runt sjön. Med tiden blev det allt fler motionslopp och konkurrensen blev allt svårare. Kanske behövs någon form av nyordning eller annat som lockar fler löpare.

Vid starten var intresset för publikens del tämligen svalt, liksom väderleken, Endast ett tjugotal intresserade såg starten. Och någon nyordning behövs för att det skall bli en riktig familjefest så som det var i forna tider.

I år fanns det 15 klasser till loppet runt Vittsjön men i flera klasser uteblev ungdomarna.

Var det kanske fel tid på dygnet för loppet då det startade redan klockan 10? Däremot var det en skara mycket unga löpare som sprang Ankloppet runt Gåsadammen. Några med föräldrarnas hjälp! Erik Modig med startnummer 72 tog hem segern i sin klass.

Erik Modig behövde ingen hjälp att ta sig runt den 10,4 kilometer långa banan då han kom först under målskylten.

Text & Foto: Ebbe Persson

Hallå där Stefan Holm...

...före detta elithöjdhoppare som lördagen den 15:e maj gästade ett regnigt Vittsjö och Vittsjö GIK.

När kom du till Vittsjö idag?

- Jag har varit här sedan tjugo över nio. Jag vaknade tidigt i morse och landade efter en cirka fyra timmar lång bilfärd.

Vad tycker du om Vittsjö?

- Det verkar vara en jättetrevlig by. Speciellt idrottsplatsen. Synd bara att vädret inte är det bästa.

Hur tycker du att deltagarna skött sig?

- De har gjort ett jättebra jobb. De har lyssnat och vågat prova. Oerhört viktigt.

Vad gör du nu när karriären är över?

- Jag jobbar med bland annat marknadsföring på Karlstads universitet. Jag spelar även division sju fotboll och föreläser i ämnet motivation.

Vad menar du med motivation?

- Ja, jag berättar om livets möjligheter. Om att man även kan lyckas bli en elitidrottare fastän man kommer från en liten håla i Värmland.

Härligt. Lycka till i fortsättningen.

- Tack!

STORSEGER FÖR KÄNDIS

VITTSJÖ

På lördagen den 15:e juni arrangerade Vittsjö GIK "Vår dag med Stefan Holm". Trots det trista, något regniga vädret, höll man i den planerade femkampen på Idrottsplatsen. Vinnarna var Vittsjös eget kändislag.

- Det känns riktigt bra, sa en jublande Jonathan Jönsson, deltagare i Team Vittsjökändis.

De fem tappra lagen, bestående av Team Stefan Holm, Team Sponsor, Team Vittsjökändis, Team Fotboll och Team Friidrott, gjorde alla en stark insats. Vinsterna var jämt fördelade mellan de olika

lagen som alla hade sina paradgrenar.

Olika grenar, olika stjärnor

Man tävlade i stående längdhopp, medicinboll, dragkamp, straffläggning, rulla rör och stafett. Kampen var hård. Där Team Fotboll vann stort i stående längd, var Team Sponsor desto vassare i straffläggning. Men i sista grenen, stafetten, var det Team Vittsjökändis som var den starkast lysande stjärnan.

Laget, bestående av Caroline Anglefalk-Åberg, Kristian Svensson, Torbjörn Fridolin, Jonathan

Jönsson och Dina Gutrand, gav allt och vann en promenadseger.

Vinsten bestod av godis som de så glatt delade med sig av.

- Vi är trots allt ganska snälla, berättade Jonathan Jönsson.

Vad är hemligheten till vinsten?

- Att inte ta det för seriöst.

- Och att ha roligt, tillade Torbjörn Fridolin.

Text: Andreas Göransson

Foto: Claes Brauer

RUNE JENSEN OM SITT LIV

BJÄRNUM

Rune Jensen har levt ett spännande liv. Trots polio och cancer, har han ständigt levt efter ett enda motto: att prova på det mesta.

Nu berättar han sin historia. Och den är mer än väl värd att lyssna på.

- Kan dom, så kan jag.

Rune Jensens blick är stadig. Den brinner av iver och han talar med en lugn, följsam röst. Det märks att han berättat sin historia förr. Varje ord är noga valt, ingen detalj går åt slumpen.

Rune Jensen är en man i ålderns höst. Han är född 1931 i Stockholm. I år blir han 79 år.

- Det är märkligt, säger han.

- En gubbe som mig borde varit nedgrävd redan.

Ett bord med en kanna kaffe

Vi träffas i rum i Vittsjö Allaktivitetshus. Jag sitter i en soffa, han i en annan. Mellan oss två står ett trädbord med en kanna kaffe, en skål socker och tre små paket med mjölk. Rune lyfter sakta på sin kopp, tar en slurk och ler nöjt. Mötet mellan oss är tio minuter försenat. Undertecknads fel då jag helt glömt bort tiden. Jag ber om ursäkt för dröjsmålet.

- Det är ingen fara. Det är inte lätt att hålla reda på allt, svarar han.

Stämplad omusikalisk

Rune Jensens liv är kantat med både stora medgångar och dystra motgångar. Han föddes och växte upp i en musikalisk familj i Stockholm. Pappan var dragspelare. Själv blev han, i skolan, stämplad som omusikalisk.

- Pappa blev väldigt ledsen när jag fick den stämpelein. Allt jag kan idag har jag lärt mig på egen hand, förklarar han.

Tidigt i livet, i åldern av blott nio år, drabbades

han av polio. En sjukdom som för alltid kom att påverka hans vuxna liv.

- Det har retat mig oerhört mycket. Jag har inte kunnat vara med hela tiden.

De rika mutade lärarna

Rune berättar om sin barndom. Om hur han fick stryk av sin lärare för ett missförstånd, om hur det

var att gå i samma klass som sönerna till dåtidens "storfräsare". Runes familj var väldigt fattig. Av den anledningen var Rune sällan med på klassfester.

- De rika barnen mutade lärarna. Det kunde inte min familj. Det fanns inte ekonomi för det. När Rune var fem år var han med i en svensk film. Han minns inte vilken, men scenen som han

medverkade i, minns han som om det vore igår.

- Jag var en del av en grupp med barn som satt vid en lägereld. Jag spelade dragspel. Det är nog tur att jag inte minns vilken film det var. Det lät nog för jävligt.

Han berättar om den där ödesdigra dagen för 70 år sedan då han drabbades av polio. Det var i dagarna mellan jul och nyår.

- Jag mår dåligt och gick och lade mig. När jag vaknade kunde jag inte röra mig. Jag kunde använda vänster arm. Och med den tog jag tag i min näsa för att vrida huvudet. Det var ett helvete.

Speedway i Stockholm

Ett halvår senare blev han utskriven från sjukhuset. Han var lam i kroppen och påbörjade sin rehabilitering med hjälp av en gåstol.

- Sedan bytte jag till kryckor. Efter kryckorna använde jag två gåkäppar. Därefter en enda gåkäpp. Efter det klarade jag mig bra. Jag är väldigt envis.

Rune Jensen har verkligen levt efter sitt motto. Sjukdomen till trots har han provat på det mesta. En brinnande passion är allt som har med motorer att göra.

- Jag körde speedway i Stockholm Stadium. Tyvärr så körde jag och vurpade. Jag tror jag gick in rätt så hårt för det. Nästan alldeles för hårt.

Jaså?

- Ja, jag minns än i dag vad journalisterna skrev om händelsen. Det var en skribent i Dagens

Nyheter som skrev "Den enda behållningen av tävlingen är Rune Jensen men hans vurpa drog ned honom i protokollet". Sen tror jag det också berodde på att jag var väldigt fattig på den tiden. Jag gjorde det mesta själv. Till och med dubbdäcken. Farligt, ja. Men vad gör man när man inte har råd?

"Nu ska Rune sjunga"

Jag och Rune diskuterar fram och tillbaka. Vi glider sakta in på intervjuens huvudämne: musiken. För trots att Rune fick stämpeln omusikalisk i skolan, gav han aldrig upp drömmen om att få jobba med just musik.

- Jag började spela för att, ja, jag gillade ju musik. Till en början blev det mest underhållningsmusik. Ståbas och gitarr. Vi spelade på ett konditori. Och så blev det en del dansmusik. Sen kom sången in i bilden...

Sjöng du också?

- Åh, det är så roligt.

Vad är roligt?

- Sättet jag kom in på sången. Jo ser du, jag var på fest med mitt band. Den kvällen drack jag inte en enda droppe alkohol. Jag var chaufför och håller hårt på de principerna. Den kvällen så höll vi showunderhållning och mina bandkamrater sa att de skulle byta om. De lämnade mig därför på scenen. Sen, helt plötsligt, stod de framför scenen. Jag blev helt förvirrad. Och så börjar de ropa: "Nu ska Rune sjunga". Självfallet fick de med hela publiken. Så jag gav mig och sjöng sången Lilla Dumbom.

Och hur blev utfallet av det?

- Jag blev kallad för Lilla Dumbom hela sommaren...

Spelade på stora ställen

Rune började jobba som fristående gitarrist. Han hade ingen fast arbetsgivare utan gav sig in på det han kände för. Ett tag spelade han dragspel med Calle Jularbo, känd dragspelare och kompositör, under vinterhalvåret.

- Jag spelade även på Nalen i Stockholm. Det var jazzmusik som gällde på den tiden. Jag hade till och med ett eget band i Stockholm. Det blev väldigt mycket jobb.

Vad hände sen?

- Det skedde väldigt mycket i mitt liv just då. En gång när jag spelade på Solliden i Stockholm, kom arrangören fram till mig och kläckte ur sig: "En sån som du ska inte stå på en estrad". Jag frågade varför. Han svarade: "Du haltar ju så". En liknande händelse skedde i Blå Hallen i Stockholms stadshus. Efter det bestämde jag mig för en sak.

Vadå?

- Att jag aldrig skulle spela i Sverige igen.

Sagt och gjort : Rune tog med sig bandet till Narvik i Norge.

- Norge var en intensiv period för bandet. Vi spelade vår första spelning på nyårsafton och vår sista på midsommar. Alla spelningar på samma ställe. Det blev sex dagar i veckan. Helt enkelt för mycket. Därför splittrade jag bandet och bestämde mig för att åka hem till Sverige. Dock fick jag ett erbjudande om att ta med bandet och spela på en norsk kryssning. Jag tackade nej och förklarade att bandet var splittrat. De bad mig samla ihop killarna. Jag tackade nej igen. Jag kände mig färdig med musiken.

Året var 1970 och Rune Jensen begav sig hemåt

igen. Han ställde gitarren i garderoben och bestämde sig för att starta egen firma. Valet föll på ett tandtekniskt laboratorium.

- Jag hade utbildningen och var väldigt rutinerad inom yrket.

Han gifte sig med en norska. Tyvärr sprack äktenskapet ganska direkt.

- Hon ville hem till Norge. Jag kunde inte flytta med henne då jag fortfarande var i starten på firman. Det fungerade inte. Men vi är fortfarande bekanta än i dag. Det är bara ett par år sen jag träffade henne senast.

Svårsålt hus

Rune köpte hus i Stockholm. Det var en vacker sjötomt som endast låg fem tomter från Tyresö slott. Snabbt insåg han att huset var alldeles för stort för honom och låg alldeles för nära en kund till honom. Rune fick för mycket att göra och valde därför att försöka göra sig av med huset.

- Huset var 420 kvadratmeter stort. Alldeles för mycket för en enda person. Och jag förlorade min frihet, den var jag ju så mån om. Sorgset nog var huset väldigt svårsålt.

Fick du det sålt?

- Nej, men det blev så lyckligt att jag träffade på en man som mer än gärna bytte huset mot en gård i Laholm. Att jag dessutom gift om mig med en flicka därifrån var ju bara bra.

Hur gick det med det då?

- Ja, jag hade tänkt komma hem till Laholm en fredag. Men jag dök upp redan på torsdagen. Då visade det sig att min fru skulle på semester till Stockholm. Hon åkte och... ja, hon kom aldrig hem. Jag såg henne aldrig mer. Vi hamnade i skilsmässa. Vi har en son tillsammans, jag tror han är 35 år nu. Jag träffade honom för fyra år sedan. Men det är också den enda gången.

Har du fler barn?

- Jag har fyra barn. Två sönder och två döttrar. De andra tre träffar jag så ofta det bara går.

Sålde gitarren - köpte häst

Rune flyttade till Fagerhult och passade på i samma veva att sätta ut en annons om sin gitarr. Han hade bestämt sig för att "sälja skiten" och istället köpa en häst åt sin dotter. Priset han begärde var 60 000 kronor.

- En man kom och erbjöd sig att betala 55 000. Men jag är väldigt envis med affärer. Så jag vägrade sälja för under mitt pris. Ett telefonsamtal senare hostade han upp de 60 000 som jag fick direkt i handen. För pengarna köpte jag hästen och tillbehör åt min dotter.

Ett par år senare skulle den nya vägen byggas. Runes hus var i vägen och han blev utköpt av kommunen. Huset revs och Rune flyttade till Granetorp utanför Vittsjö. Han gifte sig igen och även denna gång blev det skilsmässa.

- Jag har konstaterat att jag inte haft så värst tur med kärlek. Nu bor jag utanför Bjärnum. Det har jag gjort i fem år.

Vad har du för dig nu då?

- Ja, dels så var jag aktiv i Kronobälgarna i fem år. Jag lånade en gitarr, eftersom jag inte hade en egen, och provspelade för dem. Och jag fastnade med dem för ett tag. Numera så sjunger jag i kören i Broby, kören i Vittsjö och tar egna jobb mellan varven. Dessutom spelar jag på Linden i Vittsjö då och då. Jag har även starkt språkintresse och sjunger på en rad olika språk.

Vilka då?

- Ska jag dra allihopa?

Gärna.

- Engelska, tyska, spanska, franska, italienska och mexikanska.

Mexikanska?

- Ja, jag hade kontakt med ett par mexikaner under ett par år. De kunde inte engelska, inte jag heller för den delen. Jag sjunger det endast. Mexikanska blev ett sätt att kommunicera.

Har ni kontakt i dag?

- Tyvärr inte, de slutade höra av sig för två år sen.

Ett liv av eskapader

Man kan lugnt säga att Rune Jensen haft ett hektiskt liv. Förutom alla eskapader och skilsmässor, drabbades han av cancer för 17 år sen. Sjukdomen resulterade i att halva hans ansikte är i princip borta. Det som återstår finns tack vare kirurgiska ingrepp där man förflyttat senor från låret till ansiktet.

- Men helt ärligt så bryr jag mig inte vad folk tycker om mitt utseende. Det är inte mitt fel att det blivit som det blivit och kan inte folk acceptera det så är det deras problem.

Och du har verkligen varit med om mycket.

- Det kanske jag har. Det blir bara inte att man tänker på det. Jag ser mig mest som en sprattelgubbe som klarar det mesta.

Text & Foto: Andreas Göransson
Affisch och arkivbild är Runes egna

 vittsjobjarnum.nu